

El festival Altaveu s'ha consolidat com una referència en el panorama musical català gràcies a la seva aposta per les músiques d'autor singulars i de qualitat

20 anys sense etiquetes

Del 10 al 13 de setembre, Altaveu viurà l'edició número 20. La seva història comença a caminar l'any 1989, quan el fenomen dels festivals encara era lluny d'esclatar. D'aleshores ençà, l'Altaveu de Sant Boi s'ha convertit, malgrat la competència creixent, en una referència indiscutible del panorama musical català.

La seva recepta es cuina amb ingredients senzills, però ben seleccionats: un centre de gravetat definit (les músiques d'autor 'singulares'), una consigna de pluralitat (el festival ha defugit sempre les etiquetes), una aposta ferma per l'equilibri entre qualitat i entreteniment i un compromís permanent amb la cultura catalana i el país.

A finals dels anys vuitanta, encara no massa lluny d'aquella primera diada postfranquista de l'any 1976 a la plaça de Catalunya, no és casualitat que el festival de Sant Boi fixés pels volts de l'Onze de Setembre el seu lloc al calendari. Altaveu neix principalment com un aparador de la música d'autor

en llengua catalana en un moment de crisi i debat públic sobre la 'cançó', molt qüestionada com a format creatiu en nom de la modernitat. Contra corrent, Altaveu hi aposta.

La primera edició del festival reuneix tres cantautors de referència: Maria del Mar Bonet, Lluís Llach i Ovidi Montllor. També inclou al cartell algunes veus més 'noves' (Joan Amèric, Hèctor Vila i Maria Cinta), dos grups de pop-rock (Grec i N'Gai N'Gai) i una figura carismàtica de la cançó en castellà (Carlos Cano). La fórmula assenyalava el camí de futur de l'Altaveu: cançó d'autor amb noms propis, pop-rock català emergent i convidats externs de prestigi.

Durant vint anys de singladura, l'Altaveu ha sabut adaptar-se a les transformacions de la música i la cultura del país, alhora que ha mantingut una fidelitat permanent als seus principis. El festival segueix i seguirà essent l'aparador de tot allò que passa a la música del país. Amb qualitat i sense etiquetes.

Maria del Mar Bonet va ser una de les veus de la primera edició d'Altaveu

Albert Pla, Gerard Quintana i Cesària Évora van passar pel festival en els anys noranta

Els noranta: consolidació i noves estratègies

L'any 1990, Altaveu porta a la ciutat de Sant Boi dos noms destinats a fer soroll en el futur: Albert Pla i Sopa de Cabra. El mateix any, l'Ateneu Santboià viu un mític recital de cançó clàssica a tres bandes (Léo Ferré, Paco Ibáñez i Xavier Ribalta) que és sens dubte una de les grans fites en la història del certamen.

Durant la dècada dels noranta, el festival guanya pes de manera progressiva. La programació alterna el cultiu de la cançó d'autor, més o menys ortodoxa, i del pop-rock català de l'època del 'boom'. Lluís Llach, Joan Isaac i Marina Rossell són compatibles amb Sau, Els Pets i Lax'n'Busto. D'altres llocs

arriben les particulars veus de Georges Moustaki, Cesària Évora, Pedro Guerra, Ruper Ordorika o Javier Ruibal. El punt de trobada el constitueixen, cada cop més, les músiques d'autor, en plural. El festival presta atenció, també, a altres escenes en moviment, com ara el nou flamenc català personificat per Ginesa Ortega, Duquende o Miguel Poveda.

Produccions pròpies

La identitat d'Altaveu s'enforteix amb la suma d'altres ingredients: programació de concerts singulars, nits temàtiques, homenatges exclusius i produccions pròpies esdevenen una nova línia de pro-

gramació. El 1992, per exemple, el festival ret homenatge al Grup de Folk, que es torna a reunir en un concert excepcional a l'Ateneu. L'any següent, el protagonista és l'enyorat Gato Pérez.

Artistes emergents

Un altre front de treball és el suport a propostes de nous artistes. El 1993 neix la marca Altaveu Frontera, parcel·la consagrada als talents emergents. Molts artistes avui reconeguts han passat per aquest banc de proves davant del públic: Xavier Baró, Lúcia Pujol, Paul Fuster, Cheb Balowski, Love of Lesbian, Sidonie...

L'Altaveu del segle XXI: entre la cançó d'autor i la música pop

Tot entrant en el segle XXI, Altaveu madura i es transforma al mateix ritme que l'entorn. En els inicis estava gairebé sol. Ara la música en directe està implantada al territori i el format de festival prolifera i pren noves formes. Hi ha grans diferències, d'altra banda, entre la música d'autor i la música catalana d'avui i les seves equivalències de vint anys enrere.

El certamen de Sant Boi reforça aleshores la seva identitat filant més prim davant de l'impacte comercial del pop rock, el folk i les músiques del món al circuit escènic. La tàctica és subratllar la idea de les músiques d'autor i les individualitats creatives, sense perdre de vista l'imaginari de la cultura pop. Més que gèneres, creadors. Més que bandes, artistes individuals.

El nou front generacional de l'escena catalana, entre el pop i la cançó d'autor, disposa d'una fecunda parcel·la pròpia: Roger Mas, Mazoni, Sanjosex, Guillamino, Joan Miquel Oliver mostren al públic una nova eclosió de creativitat. Els noms de Quimi Portet, Enrique Morente, Lagartija Nick, Solo los Solo, Pedro Javier González Antonio Vega o Chano Domínguez deixen també el seu segell al certamen.

El concert més mediàtic

El 2003 Altaveu fa quinze anys i ho celebra amb un dels concerts més mediàtics de la seva història, el recital "15 altres veus", que reuneix a la plaça de l'Ajuntament una constel·lació d'intèrprets de renom: Lluís Llach, Manolo García, Maria del Mar Bonet, Lluís

Gavaldà, Gerard Quintana, Mayte Martín, Roger Mas, Pau Riba, Quico Pi de la Serra, Miquel Gil, Miqui Puig, Dani Nel·lo, Marc Parrot i el duet Pomada. L'Altaveu del segle XXI manté la seva vinculació amb les arrels del país i connecta cada cop millor amb l'imaginari de la cultura juvenil.

Descobrir

El futur del festival seguirà la mateixa línia. Altaveu s'esforçarà per estar pendent del que passi, descobrir coses noves i presentar-les al públic. Aquest és, segons la seva direcció artística, el paper d'un festival de música pública. Vint anys d'una trajectòria seriosa i ben valorada per la crítica i el públic avalen la idoneïtat de la seva fórmula de treball.

Joan Miquel Oliver, un dels millors exponents de la nova generació de la música catalana

Altaveu 2008: per-versions i propostes singulars

La programació de la pròxima edició de l'Altaveu, la dels 20 anys, reflecteix un cop més la filosofia del festival: un cartell sense etiquetes i obert a la diversitat de tendències que sobresurten, principalment, en l'escena musical catalana.

Els noms propis que pujaran a l'escenari del 10 al 13 de setembre són els de Pitingo (flamenc fusionat amb pop, soul i gòspel), Roger Mas (que estrena en directe el disc *Cançons telúriques*), Teresa Salgueiro (la cantant portuguesa de Madredeus, amb l'acompanyament d'un quintet de corda), Mishima (un dels millors grups del pop independent català), La Casa Azul (amb les cançons del disc *La revolución sexual*) i Miqui Puig (l'exlíder de Los Sencillos).

El moment més especial es viurà amb la posada en escena de l'espectacle *Per-versions*, producció exclusiva del festival.

Versions en català

Sota la direcció de Marc Parrot, aquest espectacle farà compartir escenari a una nòmina d'artistes de primera línia: Lluís Gavaldà, Mazoni, Pi de la Serra, Sanjosex, Miquel Gil, Nubla i Guillamino, entre altres. Versionaran en català temes de Shakira, Alejandro Sanz i Paulina Rubio, per exemple. El festival també dedicarà una nit a celebrar el 20è aniversari del programa televisiu Sputnik. Les propostes de la secció Altaveu Frontera són aquest cop Bikimel, Manos de Topo, Kodjo Senyo i Tired Hippo.

Teresa Salgueiro, la veu de Madredeus, cantarà un repertori de grans temes de la música universal

NOTA

Els articles d'aquesta doble pàgina es basen parcialment en els textos del llibre-CD editat per l'organització d'Altaveu amb motiu dels 20 anys del festival, obra del periodista Jordi Bianciotto